

Najkrajšie pešie prechody

25 turistických trás

Najkrajšie pešie prechody

Daniel Kollár
Tomáš Trstenský

Zostavil: Daniel Kollár

Najkrajšie pešie prechody

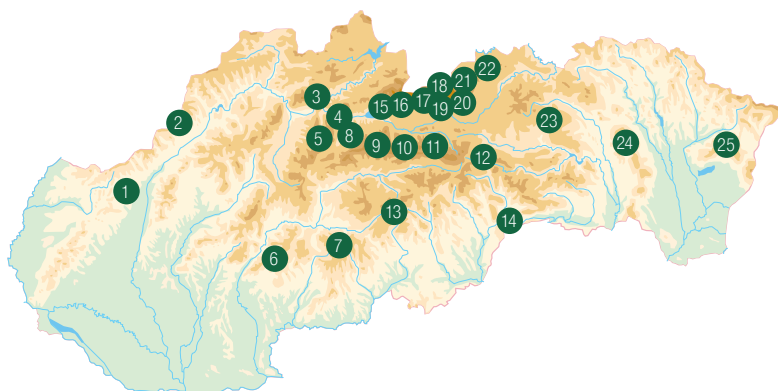
1. vydanie, 2014

© RNDr. Daniel Kollár – DAJAMA, 2014

ISBN 978-80-8136-023-7

Obsah

1. Cez Čachtické Karpaty.....	7
2. Cez Vršatské bradlá	15
3. Cez Krivánsku Fatru	23
4. Cez Šípsku Fatru.....	31
5. Cez Hôľňu Fatru	39
6. Cez štiavnické lazy	47
7. Cez javorské lazy.....	55
8. Cez Salatíny	63
9. Cez Bôry a Skalku	71
10. Cez Rovnú hoľu a Ohnište.....	79
11. Cez Veľký bok	87
12. Cez Ondrejisko	95
13. Cez rudohorské lazy	103
14. Cez Plešivskú planinu.....	111
15. Cez Sivý vrch.....	119
16. Cez Otrhance	127
17. Cez Vyšné Kôprovské sedlo	135
18. Cez Poľský hrebeň	143
19. Cez Sedielko.....	151
20. Cez Kopské sedlo	159
21. Cez Belianske Tatry	167
22. Cez Spišskú Maguru	175
23. Cez Branisko	183
24. Cez Slanské vrchy	191
25. Cez Vihorlatské vrchy.....	199

Milí čitatelia,

v roku 2012 sme prišli s novou knižnou edíciou vydavateľstva DAJAMA s názvom Po Slovensku. Mapuje najkrajšie trasy a lokality a poznáva Slovensko pešo, na bicykli, autom či pohľadom z výšky. V čase, keď sa na pulty kamenných i virtuálnych kníhkupectiev dostáva táto kniha, už vyšlo šesť publikácií spájajúcich aktívny oddych s poznávaním jednotlivých kútov našej krajiny. Po knihách Najkrajšie pešie okruhy, Rozhľadne, Najkrajšie autotrasy, Najkrajšie hrebeňovky či Najkrajšie cyklistické okruhy je tu v poradí šiesta časť putovania po Slovensku, ktorá sa venuje peším prechodom slovenských pohorí.

Kniha Najkrajšie pešie prechody je určená predovšetkým peším turistom a nadväzuje na najkrajšie pešie okruhy či hrebeňovky z tejto série. Keďže mnohé trasy sme spracovali v predchádzajúcich dieloch, tentoraz sme sa snažili vybrať také pešie výlety, ktoré sa neopakujú a zároveň patria medzi najkrajšie.

Turisticky najatraktívnejším územím na Slovensku sú nepochybne Tatry a Nízke Tatry – z týchto pohorí v knihe nájdete jedenásť prechodových trás. Mimoriadnemu záujmu milovníkov pešej turistiky sa teší aj Slovenský raj, Malá Fatra či Veľká Fatra, ktoré sú zastúpené štyrmi trasami. Zvyšných desať trás je z rôznych (aj menej známych) pohorí. Prevedú nás miestami, ktoré možno nie sú také navštevované, avšak patria k skutočným turistickým lahôdkam.

Autorská dvojica Daniel Kollár a Tomáš Trstenský prešla všetky trasy vedúce naprieč jednotlivými pohoriami niekoľkokrát a snažila sa okrem najznámejších prechodov vybrať aj menej frekventované úseky napríklad v Malých Karpatoch, Štiavnických vrchoch, Javorí, Slovenskom rudohorí, Branisku, Slanských vrchoch či vo Vihorlatských vrchoch. Našou snahou bolo pridať k predchádzajúcim peším okruhom a hrebeňovkám ďalšie turistické lahôdky a doplniť mozaiku najkraj-

ších peších prechodových trás na Slovensku. Veríme, že sa nám to podarilo. Hustá sieť turistických chodníkov na Slovensku poskytuje zdanlivo nekonečné možnosti na ich kombináciu, a tak si každý turista môže z ponuky vybrať trasu s rôznou dĺžkou a náročnosťou a spojiť úseky prechodov pohorí aj s hrebeňovkami či niektoré dokonca spojiť do jedného veľkého okruhu.

Väčšina v knihe uvedených peších prechodov patrí medzi náročné turistické podujatia, a tak pri príprave výletu treba pamätať na rôzne „maličkosti“. Najmä prístupy na hrebeň či zostupy z hrebeňa sú v niektorých prípadoch náročné (najmä pri tatranských a nízkotatranských túrach). Treba vždy pamätať na dostatočnú zásobu jedla a najmä vody, pretože na hrebeňoch sa vo väčšine prípadov nevyskytuje veľa príležitostí na občerstvenie. Na niektorých úsekoch môže byť pre častý výskyt rúbanísk sťažená orientácia, a tak ostražitosť je vždy na mieste.

Okrem základného opisu každej trasy v knihe nechýbajú zaujímavosti súvisiace s jednotlivými miestami, cez ktoré odporúčané výlety vedú. Samozrejmosťou sú výškové profily, výrezy máp s priebehom trasy a podrobné praktické informácie o časovom rozvrhu, stúpaní, klesaní a náročnosti. Pri príprave sme využili aj údaje z tzv. Hikeplanneru, ktorý je interaktívnou on-line službou prevádzkovanou turistickým portálom Hiking.sk. Texty doplnia viac ako 250 farebných fotografií, ktoré sa snažia ilustrovať priebeh trás a vizuálne pripraviť čitateľa aspoň čiastočne na pohľady, ktoré ho na trase čakajú. Tie len doplnia celkové zážitky z absolvovania peších prechodov a celkom určite aj skvelé pocity po ich ukončení a šťastnom návrate domov.

Daniela Kollár

Cez Čachtické Karpaty

Menej známy malokarpatský prechod vedie do najsevernejšej časti Malých Karpát. Ponúka viaceré turistické bonbóniky – krasovú oblasť, legendami opradený hrad a niekoľko nádherných vyhlídkových miest.

Čachtické Karpaty

Severné ukončenie Malých Karpát vytvárajú Čachtické Karpaty. Tvoria ich dve pomerne odlišné časti. Južne sa nachádza najužšia časť pohoria, v ktorej sa protiľahlé okraje približujú len na 2 km. Úzka horská priečka dosahuje nadmorskú výšku od 370 m do necelých 500 m. Najvyšší bod na trase – vrchol Veľkého Plešivca (484 m), je odlesnený a poskytuje ďaleký kruhový výhľad. Kompaktnosť úzkeho chrbta južnej časti Čachtických Karpát narúšajú dve prielomové doliny,

ktoré ich naprieč úplne pretínajú. Známejšia je severne ležiaca dolina, ktorou preteká Jablonka zbierajúca vodu z Myjavskej pahorkatiny a Bielych Karpát. V mohutnom ohybe prielomovej doliny Jablonky sa na jednom z návrší vypínajú ruiny Čachtického hradu. Severne od prielomu sa Čachtické Karpaty rozširujú a zvyšujú do zalesneného masívu Nedzí s najvyšším vrchom Salašky (588 m). Strmý svah Nedzí spadajúci do doliny Kamečnice pri Bzinciach pod Javorinou je severným ukončením Malých Karpát.

Čachtické Karpaty
Čachtický hrad

Čachtický hrad

Náročnosť

Nie veľmi náročná a ani nie celodenná túra s jednoduchou orientáciou nám síce pripraví niekoľko stú-

paní, avšak celkovo sa radí k menej náročným prechodom. Najnáročnejšie stúpanie absolvujeme z Višňového k Čachtickému hradu. Zvýšenú pozornosť si vyžaduje orientácia na rázcestiach lesných ciest a prechody lúkami. Terén predstavujú zväčša turisticky značkované chodníky. Časť trasy vedie po poľných a lesných cestách a v úvode a najmä v závere po asfaltovej ceste. Jediná možnosť na občerstvenie je vo Višňovom.

K Čachtickému hradu

Od železničnej stanice v Novom Meste nad Váhom nás až po Čachtický hrad povedie žltá turistická značka. Pozorne ju sledujeme najmä v uliciach mesta. Ulicou kpt. Nálepku prejdeme na ulicu M. R. Štefánika. Na nej odbočíme doprava a onedlho na veľkej križovatke doľava. Pôjdeme Hviezdoslavovou ulicou, ktorá za križovatkou so Štúrovou ulicou pokračuje ako

Pod Čachtickým hradom

Čachtická pevnosť

Jadro v súčasnosti rekonštruovanej pevnosti predstavuje hradbami uzavretý priestor horného hradu so zvyškom nezvyčajnej päťbokej veže. Na východnej strane priliehal k hradbám útržkovito zachovaný dlhý obytný trakt a na západe aj dnes rozoznatelný obdĺžnikový palác. Opevnenie spevňoval zdvojený parkanový múr, ktorého fragmenty sú viditeľné na viacerých miestach po obvodě horného hradu. Na severnej strane rozširuje hradný areál prvé predhradie, pričom v čase tureckého ohrozenia zabezpečili hrad aj druhým predhradím. Nádvorie sprístupňuje brána, ku ktorej viedol most ponad priekopu vylámanú v skale.

Športová ulica na západný okraj mesta. Za štadiónom vyjdeme na cestu, ktorá sprava obchádza kameňolom. Cesta ďalej mŕňa oplotenie kameňolomu a smeruje na juh, na krasovú plošinu so škrapovými poľami, z ktorej je krásny výhľad na dolinu Váhu a Považský Inovec. Najkrajší vyhlídkový bod Drapliak leží vľavo od trasy, ktorá onedlho vchádza do lesa. Na tomto úseku sa ocitneme v Čachtickom krase s viacerými krasovými javmi a verejnosti neprístupnou Čachtickou jaskyňou. Jaskyňa puklinového charakteru, ktorá vznikla chemickou činnosťou vody, vyhlásili za chránený prírodný výtvor. Tvorí spleťtý systém vo

vápencovo-dolomitovom komplexe Drapliaka s dĺžkou takmer 3 km a peknou kvapľovou výzdobou.

Profil cesty je naďalej pohodlný. Po miernom stúpaní sa dostaneme na miesto, kde sa žltá značka vetví. Pravou vetvou sa po hrebeni Holých vrchov dostaneme do Višňového. My si však radšej zvolíme ľavú vetvu, ktorá strmo zostupuje do prielomovej Višňovskej doliny. Východne od miesta na dne doliny, na ktoré sa dostaneme strmým zostupom, leží vchod do Čachtickej jaskyne. Pokračujeme chodníkom vpravo proti prúdu Jablonky. Cesta a železnica vedú po druhom brehu. Turistický chodník nás privedie k železničné-

Veľký Plešivec

Je neuveriteľné, aký veľký kus Slovenska možno okom obsiahnuť z jeho holého vrcholu, na ktorom stojí veľký kríž. Hoci Veľký Plešivec nie je príliš vysoký a nie je ani taký „plešivý“, ako napovedá jeho názov, patrí medzi nádherné vyhlídkové body. Aj keď výhľad ponúka len na vážsku stranu, tento pohľad je fascinujúci. Na juhu vidieť Jaslovské Bohunice, v pozadí na východe celý hrebeň Považského Inovca, no a na severe sa otvára priam neskutočná panoráma Čachtického hradu, ktorý leží o niečo nižšie ako Veľký Plešivec.

mu mostu ponad cestu a tok Jablonky. Popri železničnom násype sa dostaneme na okraj Višňového.

K Čachtickému hradu možno z tejto strany vystúpiť dvoma cestami. Jedna vedie od parkoviska na opačnom konci dediny a je označená zelenou turistickou značkou. Ak ostaneme verní žltej značke, prejdeme po moste cez riečku, prekročíme hradskú a vystúpime hore strmým svahom. Hoci hrad je pre rekonštrukciu uzavretý (do leta 2014), aj jeho blízke okolie poskytuje nádherné výhľady predovšetkým na Považie a kopaničiarske obce podjavorinskej oblasti. Na severnej strane sa môžeme kochať najmä pohľadom na Višňové a malebnú krajinu My-

javskej pahorkatiny s Bielymi Karpatmi a Veľkou Javorinou v pozadí. Západným smerom uvidíme Bradlo a v diaľke hrad Branč. Na juhu a východe sa otvára dolina Váhu a Považský Inovec. Čachtický hrad postavili v prvej polovici 13. storočia ako gotickú strážnu pevnosť. Počas Rákócziho povstania na začiatku 18. storočia bol dobytý a vypálený a odvtedy pustne. Z majiteľov hradu sa preslávila najmä grófka Alžbeta Báthoryová, ktorá začiatkom 17. storočia v hrade údajne mučila a dala usmrtiť niekoľko žien a dievčat.

Po oddychu na lúke pri hrade sa vydáme ďalej po modrej turistickej značke. Opustíme vápencovo-dolomitový Čachtický hradný vrch, kto-

Na vrchole Veľkého Plešivca

Prírodná rezervácia Málová

rý je mimoriadne zaujímavý aj z prírodovedného hľadiska. Na strmých svahoch rastie sucho- a teplomilná stepná a lesostepná vegetácia s viacerými chránenými druhmi rastlín a výskytom vzácných druhov hmyzu. Lúčny hrebienok, po ktorom toto nádherné miesto opustíme, poskytuje pekný spätný pohľad na siluetu Čachtického hradu. Turistický chodník vedie lesom približne po vrstevnici. Aby nestrácal výšku, oblúkmi obchádza doliny zvažujúce sa na východnú stranu pohoria, ktoré na týchto miestach dosahuje šírku menšiu ako 3 km. Krajina sa viac otvára v oblasti Veľkého Plešivca.

Z najvyššieho bodu na trase zostúpime späť do lesného prostredia. Trasa je na niektorých úsekoch trochu nepríjemná, pretože pôjde po úzkom a zarastenom chodníku, ktorý nás okolo vrchu Salašky onedlho dovedie do kopaničiarskej osady Ošmek. Ak si chceme základnú trasu skrátiť, odbočíme doľava na štátnu cestu spájajúcu Krajné a Podolie, v ktorom možno navštíviť

tzv. Park miniatúr so zmenšeninami viacerých slovenských hradov.

Základná trasa prekračuje asfaltovú cestu a pokračuje smerom na juh. Krátky lesný úsek vystrieda otvorená krajina. Poľnou cestou vedúcou plytkou dolinou, nad ktorou sa nachádza prírodná rezervácia Málová, známa výskytom ponikleca veľkokvetého, sa dostaneme do Šípkového. Ďalej možno pokračovať len po verejných cestných komunikáciách, preto treba zvýšiť opatrnosť. Na neďalekej križovatke odbočíme doľava a onedlho sa dostaneme na ďalšiu križovatku, z ktorej pokračujeme znova vľavo popri rušnej hradskej, až prídeme do Vrbového. Výlet možno zavrieť kúpaním vo vodnej nádrži Čerenec alebo návštevou pamätnej izby miestneho rodáka a známeho dobrodruha Mórica Beňovského – kráľa Madagaskaru, umiestnenej v jeho rodnom dome. V blízkosti stoja aj dve ďalšie vrbovské prekvapenia: šikmá veža (odklonená od zvislej osi takmer o 1 m smerom na juhozápad) a synagóga.

Vrbovská synagóga

Synagógu postavili v historizujúcom orientálnom slohu v rokoch 1882 a 1883. Svedčí o minulosti silnej židovskej komunity, ktorá na konci 19. storočia tvorila takmer tretinu obyvateľstva Vrbového. V interiéri sa zachoval drevený strop s klenbami a kupolovými poľami a pestrofarebnou ornamentálnou orientálnou výzdobou. S rekonštrukciou chátrajúcej synagógy začalo mesto pred rokom 1989, avšak pre reštitúciu ju prerušilo. Dnes synagóga ešte vždy čaká na kompletnú rekonštrukciu.

Poloha: Malé Karpaty – severná časť.

Východiskový bod: Nové Mesto nad Váhom, zastávka SAD, parkovisko.

Cieľový bod: Vrbové, zastávka SAD, parkovisko.

Časový rozvrh: Nové Mesto nad Váhom (180 m) ↗ 230 m, ↘ 210 m, 2 ½ hod.

Pred Višňovým (200 m) ↗ 165 m, ½ hod.

Čachtický hrad (365 m) ↗ 330 m, ↘ 480 m, 3 ¼ hod.

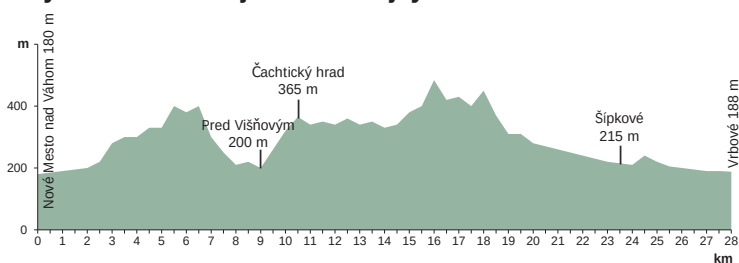
Šípkové (215 m) ↘ 27 m, ¾ hod.

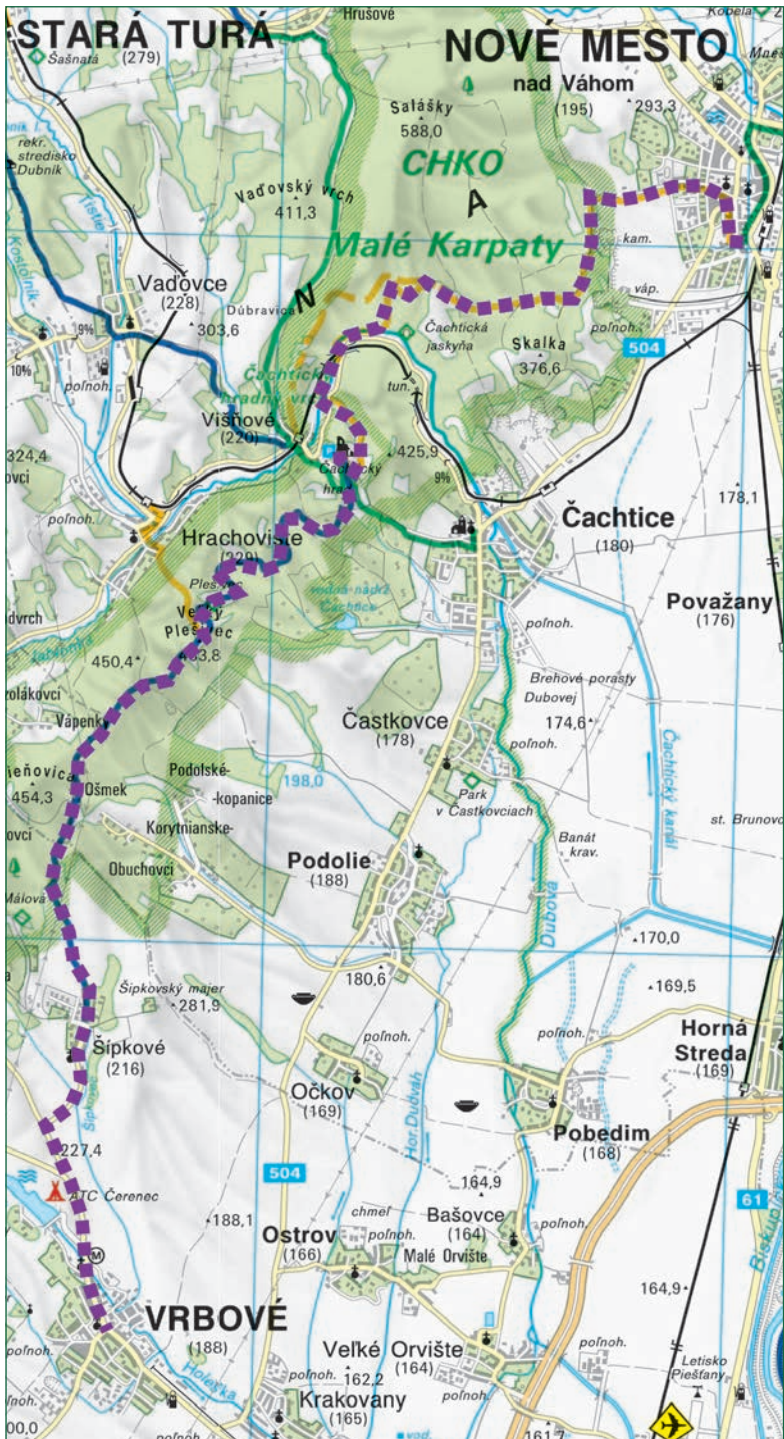
Vrbové (188 m).

Spolu: vzdialenosť 28 km, čas 7 hod.

Celkové stúpanie: 725 m. **Celkové klesanie:** 717 m.

Prevýšenie medzi najnižším a najvyšším bodom: 304 m.

Cez Vršatské bradlá

Prechod najkrajšou časťou bradlového pásma Bielych Karpát spája Vršatské bradlá s Červenokamenským a Lednickým bradlom. Na celej trase ponúka množstvo nezabudnuteľných výhľadov.

Vršatské bradlá

Bielokarpatské bradlové pásmo sa tiahne po juhovýchodnom okraji pohoria od Myjavskej pahorkatiny po Púchov. Doliny smerujúce k Váhu oddeľujú skupinky bráľ, ktoré sa na západe prejavujú ako nápadné izolované vyvýšeniny. Podstatne dramatickejšie tvary však bradlové pásmo nadobúda v podcelku Vršatské bradlá. Na západnom okraji sú tvrdé šošovky vápencov prerezané úzkou

Krivoklátskou tiesňavou a v okolí Vršatského Podhradia majú bradá podobu bizarných zoskupení vápencových skál. Bradlové pásmo pokračuje aj na druhej strane Červenokamenskej doliny, kde sa týči pozoruhodné Červenokamenské bradlo. Má tvar štíhlejšieho skalného ihly, ktorá je neodmysliteľnou kulisou Červeného Kameňa. Pásmo bráľ pretína aj susednú Lednickú dolinu, na ktorej západnej strane sa nachádza Lednické bradlo.

Na hrade Vršatec
Pod Vršatskými bradlami

Pod hradom Vršatec

Náročnosť

Nenáročná a viac ako poldenná túra predstavuje kontrastne odlišnú krajinu oblých flyšových častí na jednej strane a ostrých bralnatých častí Bielych Karpát na druhej strane. Hoci medzi turistami je menej známa, poskytuje prekvapivo malebné krajinárske scenérie. Orientačne je pomerne jednoduchá, hoci v prvej časti nevedie po turisticky značkovanom chodníku. Väčšiu pozornosť si vyžaduje výstup lesom od horárne Chrastková, kde sa lesné cesty často vetvia. Jedinou možnosťou na občerstvenie je okrem niekoľkých prameňov Červený Kameň, cez ktorý trasa prechádza v druhej časti.

Krivokláskou tiesňavou

Prvý úsek vychádzajúci z Krivoklátu nevedie po značkovanej turistickej trase. Orientačne je však bezproblémový, pretože sleduje asfaltovú cestu. Za poslednými domami dediny sa otvára pohľad na prírodnú zaujímavosť – Krivoklátsku tiesňavu, pôsobivý geomorfologický útvar s výskytom vzácných

rastlín a živočíchov. Dolina sa tu zužuje na niekoľkometrovú šírku, do ktorej sa sotva zmestí asfaltová lesná cesta. Z oboch strán ju zvierajú strmé vápencové skaly patriace do úzkeho bradlového pásma. Po niekoľkých desiatkach metrov sa prielom končí a dolina sa rozširuje.

Cesta mierne stúpa širším úsekom Krivoklátskej doliny. Pred ohybom cesty sa na ľavej strane rozprestierajú Krivoklátske lúky. Botanicky zaujímavá lokalita je chránená ako prírodná pamiatka. V ohybe doľava cesta prekonáva Krivoklátsky potok a šikmo pretína zalesnený svah. Stúpa na lúku a k horárni Chrastková. Pri horárni opustíme asfaltovú cestu a odbočíme doprava na lesnú cestu označenú zelenou značkou. Početné rázcestia lesných ciest nútia k väčšej ostražitosti. Stúpanie zmiešaným lesom je miestami pomerne strmé. Končí sa na širokom oblom chrbite porastenom smrečínami. Les je miestami preriedený ťažbou dreva, vďaka čomu sa otvárajú obmedzené výhľady na moravskú stranu Bie-

Pútnická kaplnka v lokalite Brezová

lych Karpát do okolia pohraničnej osady Sidónia.

Mierne stúpanie nás privedie do väčšmi otvorenej krajiny, kde sa začínajú ponúkať prvé výhľady na slovenskú stranu pohoria a do Považského podolia. Zeleno značkovaný chodník vedie severovýchodným smerom popod Biely vrch k rázcestiu zelenej a modrej značky. Ak na tomto mieste odbočíme doľava, o chvíľu prídeme k pútnickej Kaplnke Panny Márie kráľovnej v lokalite Brezová. Základná trasa však pokračuje po modro značkovanom chodníku opačným smerom na východ, kde sa krajina otvára. Nad lúkami sa objavuje nádherná panoráma Chmeľovej, Vršatec a Chotuča s početnými skalnými bralami. Netradičný severozápadný pohľad na Vršatské bradlá je ozdobou a vyvrcholením túry. Modro značkováná trasa smeruje takmer po vrstevnici a o chvíľu nás dovedie k smerovníku Vršatec. Ak máme čas a chuť, nenecháme si

ujst' príležitosť a vystúpime k hradu Vršatec, ku ktorému vedie lesný chodník. Najskôr sa dostaneme k ruínám dolného hradu a potom k hornému hradu.

Zvyšky múrov hradu Vršatec

Hrad Vršatec

Na útesoch Vršatských bradiel sa vynímajú pozostatky kráľovského pohraničného hradu Vršatec (nazýva sa aj Leví Kameň). Pôvodne gotický hrad z 13. storočia stojí na skalnom brale v nadmorskej výške 805 m. Postupne sa v ňom vystriedalo viacero majiteľov a počas protihabsburských povstaní bol útočiskom viacerých šľachtických rodín. Na hrad v roku 1708 zaútočilo cisárske vojsko a vyhodilo ho do vzduchu. Z nižšej časti hradu sa cez okno v hradbách otvára výhľad na sever. Z horného hradu, do ktorého sa vstupuje dvoma úzkymi priechodmi v skale, je zase fantastický výhľad na východ.

Od hradu sa po rovnakej trase vrátíme na rázcestie pod hradom. Od smerovníka Vršatec, kde sa začína žlté značkovanie chodníka, odbočíme doprava a strmo vystúpime do lúčneho Sedla pod Chmeľovou. V sedle nás čaká krátke odbočenie doľava a ďalší strmý výstup na bralnatý a miestami trávnatý vrchol Chmeľovej. Druhý najvyšší vrch Bielych Karpát patrí medzi najkrajšie vyhlídkové vrchy na strednom Považí. Ponad skalky na južnom okraji sa z neobvyklého uhla pohľadu otvára zaujímavá panoráma Vršatského hradného brala. Nevšedný zážitok umocňujú bizarné skalné útvary a rokliny.

Z Chmeľovej sa po rovnakej trase vrátíme do sedla a klesneme do severne ležiacej plytkej dolinky pod

sedlom. Našimi sprievodcami budú aj informačné tabule Náučného chodníka Okolo Vršatca, ktorý turistov oboznamuje najmä s flórou a faunou tejto časti Bielych Karpát. Lesná cesta z dolinky vedie popod skalky Javorníkov a pokračuje bukovým lesom na jeho spodný okraj. Na rozľahlej lúke s pekným výhľadom do Červenokamenskej doliny sa odpojíme od náučného chodníka a lúkou pohodlne zídeme do Červeného Kameňa. Prípadné občerstvenie v hostinci nám určite dodá chuť a silu na krátky výstup k bizarnému Červenokamenskému bradlu, ktoré sa ako impozantná skalná veža týči nad dedinou.

Od Červenokamenského bradla sa dá po lúčach šikmo prejsť

Červenokamenské bradlo

Tento 45 m vysoký skalný monolit je symbolom obce, ktorej dal i meno. Okolie brala bolo osídlené už v mladšej bronzovej dobe – našli sa tu napríklad pozostatky sídliska ľudu lužickej kultúry. V blízkosti sa nachádzajú aj ďalšie skupinky skál s malými jaskyňami a roklami. Z vyššej časti strmej lúky je fascinujúci pohľad na impozantnú skalnú vežu, za ktorou sa otvára nádherná panoráma so skupinami brál týčiacich sa nad Vršatským Podhradím, Chmeľovou a Chotučom.

na modrú turistickú trasu, avšak vzhľadom na možné zabúdenie bude istejšie a pravdepodobne aj rýchlejšie, ak sa po rovnakej trase vrátíme na hlavnú ulicu do Červeného Kameňa a zídeme k hostincu. O kúsok nižšie odbočuje doľava bočná ulica, ktorá pokračuje ako modro značkováná poľná cesta. Pomerne strmo stúpa malou dolinou a vyššie sa zužuje na strmý lesný chodník. Nad upraveným prameňom s krížom a lavičkou vychádza na lúku s drevenou chatkou, z ktorej sa ponúka pekný výhľad do Červenokamenskej doliny.

Lesom sa dostaneme na hornú lúku v Červenokamenskom sedle s výhľadom na masív Vršatca. Zo sedla zostúpime po modrej znač-

ke vedúcej lúkou s vysokou trávou. V lese sa budeme držať strmšieho chodníka, ktorý nižšie nadväzuje na lesnú cestu. Úvozovou cestou sa dostaneme do otvorenej lúčnej krajiny, ktorej ozdobou je ostrý skalný hrebeň objavujúci sa na ľavej strane. Ide o Lednické bradlo s typickým tvarom ostrej skalnej hradby. Na jej dolnom konci sú v skalách skryté ruiny hradu Lednica, ku ktorému sa možno dostať dvoma prístupovými trasami. Buď odbočíme z cesty doľava do sadu a k hradu pridáme po päte skalnej steny alebo pokračujeme po ceste označenej modrou turistickou značkou až k prvým domom obce a tam odbočíme doľava k vchodu do hradu. Druhá alternatíva je pohodlnejšia.

Hrad Lednica

Hrad je odvážne postavený na okraji ostrej vápencovej skaly tak, že pripomína orlie hniezdo. Vznikol ako strážna pohraničná pevnosť koncom 13. storočia a bol sídlom lednického panstva. Postupne patril viacerým majiteľom, až kým ho na začiatku 18. storočia nezničili cisárske vojská. Poslední majitelia Maťašovskí ho dali v roku 1746 opraviť, avšak hrad postupne pustol a dodnes sa zachovali len zvyšky niektorých múrov. Pohyb po hradných rozvalinách je nebezpečný, a tak pri prehliadke odporúčame zvýšiť pozornosť.

Poloha: Biele Karpaty – severná časť.

Východiskový bod: Krivoklát, zastávka SAD, parkovisko.

Cieľový bod: Lednica, zastávka SAD, parkovisko.

Časový rozvrh: Krivoklát (390 m) ↗ 175 m, 1 ¼ hod.

Chrastková (565 m) ↗↘ 285 m, ↘↗ 125 m, 1 ½ hod.

Vršatec (725 m) ↗ 130 m, ↘ 498 m, 1 ½ hod.

Červený Kameň (357 m) ↗ 296 m, ↘ 255 m, 1 ¾ hod.

Lednica (398 m).

Spolu: vzdialenosť 20 km, čas 6 hod.

Celkové stúpanie: 886 m. **Celkové klesanie:** 878 m.

Prevýšenie medzi najnižším a najvyšším bodom: 432 m.

